

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ny valgkredsinddeling, spærre-regler for kredsmandaternes fordeling m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 5/4 2006).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Taletiden er efter anmodning fastsat til det dobbelte, det vil sige 10 minutter for ordførerne.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Damgaard Larsen (V):

Med den nye kommunale inddeling af Danmark er der også behov for at lave en ny inddeling af Danmark i forbindelse med valg til Folketinget. Derfor har der siden december 2004 været arbejdet i en parlamentarisk arbejdsgruppe, den såkaldte valgkredsarbejdsgruppe, på, hvordan dette nye danmarkskort skal se ud. Resultatet af arbejdet forelå den 9. marts 2006, og det er på baggrund af dette resultat, at det foreliggende lovforslag er udformet.

Arbejdsgruppens resultat er udtryk for en enig indstilling blandt de 14 medlemmer repræsenterende alle partier i Folketinget. Det vil konkret sige de otte partier, der var repræsenteret i Folketinget, da arbejdsgruppen blev nedsat i december 2004, og med Folketingets formand som formand.

Valgkredsarbejdsgruppens kommissorium er fuldt ud overholdt, hvorfor lovforslagets indhold nøje svarer til valgkredsarbejdsgruppens indstilling. Til grund for indholdets udformning er der lagt nogle principper.

For det første: For at sikre en mere reel konkurrence imellem opstillingskredsene og imellem deres respektive kandidater er der søgt at opnå tilnærmelsesvis lige store opstillingskredse inden for hver af de fremtidige storkredse.

For det andet: De nye kommunegrænser skal så vidt muligt respekteres.

For det tredje: Der skal være så mange opstillingskredse inden for en fremtidig storkreds, at der er to opstillingskredse mere end det antal mandater, det største parti har fået valgt ved de seneste valg inden for det pågældende område.

Disse principper er det slet ikke muligt at følge fuldt ud på samme tid. I mange konkrete situationer strider de direkte imod hinanden.

Hvis der f.eks. skal skabes lige store opstillingskredse, vil det betyde, at mange for ikke at sige alle kommuners grænser vil blive berørt, og det vil give nogle meget vidtgående uhensigtsmæssigheder for det organisatoriske arbejde i vælgerforeninger og partiforeninger.

Omvendt vil det betyde, hvis ingen kommunegrænser bliver berørt, at hver kommune udgør en opstillingskreds, altså at der vil blive meget store forskelle på opstillingskredsens størrelse. I mange storkredse vil nogle opstillingskredse være både dobbelt så store eller flere gange større end de mindste opstillingskredse. Det vil sige, at der i den situation vil blive dannet deciderede dumpekredse.

Derfor er resultatet, at der er fundet løsninger, hvor der er kompromisser imellem disse hensyn. Der er altså foreslået deling af meget store kommuner i to eller flere opstillingskredse; der er foreslået sammenlægninger af to kommuner til en opstillingskreds; og der er enkelte steder, hvor det ikke har været muligt at tilgodese en større ensartethed i opstillingskredsens størrelse, og hvor der derfor er sket såkaldte kommunebrud, hvor en mindre del af en større nabokommune er udskilt til at danne opstillingskreds med en lille nabokommune.

For at undgå for mange kommunebrud og for mange kommunedelinger er antallet af storkredse reduceret fra i dag 17 amts- og storkredse til forslaget 10 storkredse. Det har afstedkommet nogle meget store storkredse.

I Venstre har vi noteret os kritikken heraf, bl.a. at det formentlig vil skabe en anden politiskertype i fremtiden, så den respekterede brugsuddelel, der også nyder stor anseelse i den lokale idrætsforening, ikke i fremtiden vil have en chance over for den kandidat, der blot kommer med de mange penge eller er mediekendt; altså, dette ville fremelske Berlusconi typer i Danmark.

Det er et forhold, som vi i Venstre har haft en principiel drøftelse af. Vi vil gøre meget ud af under udvalgsarbejdet, herunder f.eks. ved en høring, hvordan vi kan sikre fortsat deltagelse af såkaldt almindelige mennesker blot ved deres engagement i det folketingspolitiske arbejde. Men jeg skal understrege, at i Venstre står vi ved vores medansvar for det lovforslag, der ligger her.